

Baaben, og det er derved, at dette Tal er fremkommet; men det staaer aldeles ikke i nogen Forbindelse med Organisationsplanen. Det var desuden, som bekendt, kun den dansk-slesvigiske Armee, hvorved disse 15 Batailloner vare, og nu, da Armeen tillige indbefatter de hollsteenske Tropper, saa, om ogsaa Tallet 15 dengang havde passet, vilde det ikke passe nu. Det er desuden kun Infanteribataillonerne og Jagercorpserne, som her omtales; men der er ikke forlangt Munderingsbeholdninger til Artilleriet eller Ingenieurcorpset, som jo ogsaa har Reserve og Forstærkning. Allerede disse Grunde tale for, at man ikke skal gaae ind paa et saadant Forlangende. Imidlertid, naar man læser videre i Motiverne, seer man, at det i Grunden ikke er Munderinger, Ministeriet ønsker, men det er kun Klæde. Der staaer saaledes, at man ønsker at have det fornødne Forraad af ialt 60,000 Alen Klæde og Kirsei liggende, for i paakommende Tilfælde at kunne lade forfærdige de manglende 8,900 deslige Sæt Sager. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at disse to Tal, 60,000 Alen Klæde og 8,900 Sæt Munderingsstykker, passe ikke til hinanden. Imidlertid forlanger Ministeriet nu, at have „det fornødne Forraad af ialt 60,000 Alen Klæde og Kirsei“. Nu spørger man meget naturligt: har Ministeriet da ikke en Beholdning af 60,000 Alen Klæde? Derom sige Motiverne, at man har „et Overskud af 10,000 Alen Klæde“. Der staaer altsaa et Overskud af 10,000 Alen; men der staaer ikke en Beholdning af 10,000 Alen og det vilde der heller ikke kunne staae, paa Grund af at den ærede Krigsminister tidligere ved forskellige Leiligheder har oplyst os om, at Beholdningerne ere meget større. Jeg skal saaledes, for blot at holde mig til een Udtalelse af Krigsministeren, gjøre opmærksom paa, at der i et Foredrag, han holdt den 29de Juni, 4 Gange gjentoges, nemlig Sp. 524, 525, 527, 528 i Tidenden, at den 1ste April 1853 var Beholdningen 170,000 Alen Klæde og Kirsei, og, da der nu i indeværende Aars Finantslov staaer, at denne Beholdning skal i Løbet af Finantsaaret formindskes med 50,000 Alen, saa vil der jo den 1ste April 1854 være

en Beholdning af 120,000 Alen Klæde og Kirsei. Naar der i Motiverne staaer, at der er et Overskud af 10,000 Alen Klæde, saa betyder det altsaa det Samme, som at der er en Beholdning af 120,000 Alen, det vil altsaa sige dobbelt saa Meget som det, der i Motiverne kaldes „det fornødne Forraad“. Jeg skal efter disse Bemærkninger henstille til Thinget, om der kan være Anledning til at gaae ind paa at bevilge den forlangte Sum.

Krigsministeren: Det vil være i den ærede Forsamlings Erindring, at Ministeriet under Forhandlingerne i Sommer om Finantsloven for indeværende Aar udtalte det som nødvendigt at anskaffe Munderinger til den Reserve, som vi havde under Krigen, og hvortil jeg calculerede 12,900 Munderinger. Den ærede Rigsdagsmand (Schovelin) yttrede i Forbigaaende, at dette Antal Batailloner er større end det, der oprindeligt er paataent i Planen. Det har imidlertid ikke været større, end hvad der under Krigen har vist sig at være nødvendigt. Vi have under Krigen haft en langt større Styrke end den, hvormed de 15 Batailloner her staae anførte, og, naar til disse 15 Batailloner regnes de hollsteenske Batailloner, ligeledes med deres normale Styrke, saa faae vi dog ikke den Styrke paa Venene, som vi have haft i den sidst afvigte Krig, og der kunde vel indtræffe saadanne Begivenheder, at man næste Gang vilde være nødt til at have idetmindste en ligesaa stor Styrke paa Venene, som har vist sig nødvendig i den forrige Krig. Ministeriet udtalte i Sommer, at det havde 4,000 Sæt færdige Munderingsstykker, ikke complete Sæt, men dog til den første Iklædning, og Ministeriet ønskede da at fordele Udgifterne ved Anskaffelsen af de resterende 8,900 Sæt paa 2 Aar, saaledes at der i det indeværende Aar skulde anskaffes Klæde til 4,450 Munderinger, ikke fuldstændige Sæt, men hvad jeg vil kalde halve Sæt, og de øvrige 4,450 skulde komme paa næste Aars Finantslov; men det blev ikke bevilget af Rigsdagen. Aars-tiden var fremrykket, og den Epidemie, som herskede i Hovedstaden, gjorde, at Ministeriet frasaldt sin første Idee at urgere i det andet Thing paa Bevillingen af det, som ikke var blevet bevilget her, men, som sagt, Ministeriet